'అరుణా నీకు లెటరొచ్చింది...' శ్రీమతిని పిల్చేడు సూర్యం. తడి చేతులను పరికొంగుకు తుడుచుకుంటూ 'నా ముఖం నాకు వుత్తరం యెక్కడినుంచి వస్తుందండీ?...' అని వుత్తరం చేతిలోకి గుంజుకుని చించి గబగబా చదివేసి కపకా నవ్వేసింది అరుణ.

'అంతగా నవ్వేస్తున్నావు...ఏదైనా లవ్ లెరా...' జోక్ చేశాడు.

'బాగానే వుంది మీ విట్టు...' తల అదోలంగా ఆడించింది.

'అదికాదు అరుణా! పెళ్ళి ఐనవాళ్ళు ప్రేమించకూడదనే నిబంధన్లు ఏమీలేవు.'

'ఆ పాటింపు మగవారి కుండదేమో...' అది సరే...ముందీ వుత్తరం చదవండి...'

అరుణ అక్కకు,

నీకు నా ఆశీస్సులు!: కాదు...కాదు... నమస్సులు!!—నువ్వు తల్లివి కాబోతున్నావని తెలిసింది

ఆడపిల్లనే కను.—బావగారి నింతవరకూ చూడలేదు యెలా వుంటారు?...

బావగారు గిరీశంలావుంటారా? బి. సి. నాటి తెలుగు మష్టారిలా వుంటారా??

ఇంతకూ విషయమేమిటంటే మద్రాసులో 'వరల్డుఫేర్' జరుగుతోంది

బావగారూ నువ్వూ వెంటనే బయల్దేరి రండి— రాధ

'అరుణా ఎవరీరాధ? ఏమాకథ??—' అర్థంకాక అడిగేడు.

'కంగారు పడకండి మనిషికూడా అంతకంటే కరుకుగా, చురుకుగా వుంటుంది. మెరుపులాటి మనిషి తళుకులాటి మనసు ... ఆఁ ... ఇంతకూ ఏమంటారు??—'

'ఏ విషయం?...'

'మనం మద్రాసు వెళ్ళేవిషయం!!'

'హారె! లేడిక్కి లేచిందే పరుగా? అయినా మీ ఆడాళ్ళతో ఏదొచ్చినా యింతే!! ... వూపిరి సలుపనీరు...సరేకాని...వెళ్ళిరా!!—'

'మీరూ రారూ?!—'

'నేనా? బాగానే వుంది! నేను ఏ అమ్మకన్న ఆడపిల్లనో ఐనవారి అర్ధాంగినో అయితే నీకు మల్లే రెడీ అయ్యేవాడివి. కానీ...ఖర్మ!!...నాకు వుద్యోగమంటూ ఒకటుంది. శలవు మంజూరవద్దూ?...'

'మున్నాటి అరవై రెండు రోజులూ ఆఫీసుకు వెడుతునే వుంటారుగదా... మరి మీకుండే శలవులన్నీ పిల్లలు పెడతాయా ఏమిటండీ ? !...'

'ఆ...ఆ...ఆ ప్రశ్నే ఆఫీసరు నడిగితే నాబోటి బోడమ్మాడని గుమాస్తాగాడికి ఐదో తనం లేకుండా చేస్తాడు.'

'అంత భయపడుతూ వుద్యోగం చెయ్యకపోతే నేం...'

'అబ్బా! ఎంత తేలిగ్గా అన్నావ్ పోనీ మీ వాళ్ళు సంపాదించి వెనకేసిన 'నల్ల డబ్బే'దైనా వుంటే'వచ్చు'టా. పౌరుషంగా వ్యాపారమేదైనా చేద్దాం...'

'మీ వేళా కోళానికేం గాని...భోజనానికి లేవండి. మీ ఆఫీసు టైమవుతోంది' అనేసి ఇంట్లోకెళ్ళింది.

* * *

రైలు సెంట్రల్లో ఆగింది.

అరుణ కంపార్టుమెంటులోంచి దిగటం చూచిన రాధ 'హలో...వచ్చేశావే!...' అనే సింది ఆనందంతో.

పెట్టె. బెడ్డింగు, ఫ్లాస్కు, మరి చెంబు వగైరా వగైరా అన్నీ వచ్చాయో లేదోని లెక్కచూస్తున్నాడు సూర్యం.

'అక్కా! బావగారు రాలేదా?...'దిక్కులు చూస్తూ అడిగింది రాధ.

సూర్యం రాధ కళ్ళల్లోకి చూసి తనే బావనన్నట్టు నవ్వేడు.

రాధను ఆపాదమస్తకం పరిశీలించేసరికి సూర్యం వంట్లో నరాలు స్తంభించాయి. హాలీవుడ్లో సోఫియా లారెన్‌ను చూచినట్టు, స్వర్గంలో రంభను చూచినట్టు అన్పించింది.

ముగ్గురూ టాక్సీలో ఇంటికి బయల్దేరారు.

పెళ్ళికి రాలేకపోయినందుకు క్షమాపణ చెప్పుకుంటోంది రాధ అరుణతో. రాధా బాధితుడు ఫ్రంటుసీట్లో కూర్చోవటం వల్ల వారి ముచ్చట్లల్లో పాలు పంచుకునేందుకు వీల్లేకుండాపోయింది

ఇంట్లో వాళ్ల మర్యాదలు చూస్తుంటే మతి పోతోంది సూర్యానికి. అప్టుడేటు ఫర్నీచరు, ఫ్యాన్లు, ఫోను, రేడియో ఇంకా బోలెడు మోడరన్ స్టయిల్లోవుంది ఇల్లు.

మేడమీద గది ప్రత్యేకంగా సూర్యం దంపతులకు కేటాయించారు.

ప్రతి పదినిముషాలకి ఇంట్లోవారి పరామర్శ చూస్తుంటే సూర్యానికి సిగ్గేస్తోంది.

ఇంట్లోనే కేరమ్సు, చెస్సు, మేగజేన్సు ఇంకా యెన్నోవున్నాయి కాలక్షేపానికి.

రాధ పలుకరించినప్పుడల్లా, 'అవును— కాదు అనేసి మాత్రమే చిలకలాగ సమాధానమిస్తున్నాడు సూర్యం.

* * *

ఉదయం ఎనిమిది కావస్తోంది.

సూర్యానికి మేలుకొలుపు పాడుతోంది అరుణ.

రాధ కాఫీకప్పుతో గదిలోకొచ్చింది. 'అక్కా! బావగారు కుంభకర్ణుడి బ్రదర్లా వున్నారే...' అనకుండా వుండలేకపోయింది.

రాధ సూర్యాన్ని హేళన చెయటం ఇది ఇరవయ్యోసారి. దెబ్బతిన్నాడు సూర్యం. తను కిక్కురుమనకుండా వూరుకోవడం సమంజసంగా తోచలేదు. తిరుగుదెబ్బ కొడదామంటే పక్కనేవున్న శ్రీమతి ఏమనుకుంటుందోనని నోరు నొక్కుకోవలసివచ్చింది.

కాలకృత్యాలు పూర్తిచేసేసరికి తొమ్మిది దాటింది. సూర్యం న్యూస్‌పేపరు తిరగేస్తున్నాడు. అరుణ 'వూలు'తో పుట్టబోయే బాబుకు స్వెట్టరు కుడుతోంది

'అక్కా. కాస్సేపు పేకాడుకుందాం' అంది గదిలోకొచ్చిన రాధ.

'నే రెడీ' అన్నట్టు చదువుతున్న పేపరు పక్కన పెట్టాడు సూర్యం.

'సరే మొదలెట్టండి' అన్నట్టు రాధ వేపు చూచింది అరుణ.

పేక కలుపుతున్న రాధ సూర్యం ముఖంలోకి చూచి 'అక్కా! బావగారు అచ్చు 'రాక్‌హడ్సన్'లా వున్నారు. ఇంతోటి అందం నీకు అందటం నీ అదృష్టం అక్కా..' బాణం విసిరింది

'మీ అక్కను చేసుకోకపూర్వం నీలాంటి ఎలిజబెత్‌టైలర్' వాకళ్ళ బడ్డేదు...' అనేశాడు చటుక్కున. తర్వాత తన తొందరపాటుకు నాలుక్కర్చుకున్నాడు.

'ఊఁ...బావగారు ప్రసరాఖ్యులేమో అనుకున్నాను. మంచి సరసులే...'

అంతకుమించి సంభాషణ పొడిగిస్తే అరుణ మనసు నొచ్చుకోవచ్చనిపించటంతో మారు మాట్లాడలేదు సూర్యం.

ముగ్గురూ నవ్వుకున్నారు.

'అక్కా! సాయంత్రం సినిమాకెడదాం. ఏం?'

'నేనెందుకు రాధా...'

'అవునురాధా! మీ అక్కను బలవంత పెట్టకు. అసలే లేవలేని మనిషి కూడాను... ఇంకా యేదో చెప్పబోయాడు.

'అక్క రాకపోతే అసలు ప్రోగ్రామే కాన్సిలు చేద్దాం...' అరిగింది రాధ.

ఒకరి ముఖాలొకరు చూచుకున్నారు.

సాయంత్రం ముగ్గురూ టాక్సీలో థియేటరు చేరుకున్నారు.

సూర్యాని కిరువైపులా రాధ అరుణ కూర్చున్నారు.

రాధ 'చిప్సు' కొన్నది అరుణ 'పాప్‌కారన్' కొంది సూర్యం చంటి పిల్లాడిలాగ చాక్లెట్సు కొన్నాడు. రాధ నవ్వింది.

సినిమా ఆరంభమైంది.

ఇంగ్లీషు పిక్చరుకావటంతో ముగ్గురు మూంఛ మూడ్సుతో సినిమా చూడటంలో లీనమయ్యారు.

ప్రతి ఐదునిముషాలకీ రాధ ఏదో కామెంటు చేస్తునేవుంది ప్రతి పదినిముషాలకు సూర్యం ముఖంలోకి చూచి నవ్వుతోంది.

భార్య ప్రక్కనే వుందనే భయం ఓవేపు. రాధ కంపెని పేపీగా స్పెండ్ చేయలేక పోతున్నాననే బాధ మరోవేపు

అరుణ తనవేపు క్రీగంటి చూపులు చీకట్లో విసురుతుంటే తను జాగ్రత్త వహిస్తూ గమనిస్తూనే వున్నాడు సూర్యం.

రాధచేతుల్లో తనచేతుల్ను గీరటం రాధ చేతులు తన చేతుకు తగలటం చూస్తూ తనను తాను నిగ్రహించుకోవటం తప్ప మరేమీ చెయ్యలేక పోతున్నాడు

గంటన్నర సినిమా పది నిముషాల్లోనే ఐపోయిందేమో అన్పించింది సూర్యానికి.

ముగ్గురూ ఇల్లుచేరుకున్నారు

రాధ సౌందర్యం, సౌజన్యం.. ఇత్యాదులే మనసులో మెదులుతున్నాయి సూర్యానికి. ఆమె మనస్తత్వమెలాంటిదో అర్థంకాక సతమతమవుతున్నాడు

కైపెక్కించే కళ్ళు కసిగా వుండే చూపులు, మత్తెక్కించే మాటలు సూర్యాన్ని ఇహంలోంచి పరంలోకి ప్రయాణం కట్టిస్తున్నాయి.

కళ్ళు రెండూ గట్టిగా మూసుకుని నిద్రలోకి జారిబడ్డాడు.

* * *

అద్భుతంగా తెల్లవారింది.

తొమ్మిది కొట్టేసరికి రాధ కాఫీ కప్పుతో సూర్యం గదిలో తయారైంది మళ్ళీ.

పేపరు చదువుతున్న సూర్యాన్ని చూస్తూ 'బావగారూ కాఫీ!... సెకండు డోస్ ప్లీజ్!!' అంది.

అరకప్పు కాఫీని ఆర్పుకు ఆర్పుకు తాగకుండా రాధ కళ్ళల్లోకి తీక్షణంగా చూస్తూ అర్ధ సెకండులో జుర్రేశాడు.

'ఏమిటట్లా చూస్తున్నారు.' రాధ ప్రశ్న.

'నీ అందాన్ని! కళ్ళల్లో ఇమిడి వున్న ఆనందాన్ని!' అనేద్దామనుకున్నాడు కానీ నోరు పెగల్లేదు.

'రాధా ... నీ అక్కేది? -' అడిగాడు మామూలు ధోరణిలో.

'అక్కా...అమ్మా కలిసి బజారెళ్ళారు. ఏదో కొనాలట'...ఎటో చూస్తూ అంది

'అందుకేనా ప్రొద్దున్నే నామీద యుద్ధానికి బయల్దేరింది'

'యుద్ధాన్నా? లేదే! . బావగారూ...'

'అఁ...' అన్నాడు మరో లోకంలో విహరిస్తున్న మనసును కళ్ళెమేసి వెనక్కులాగి.

గదిలో గుండ్రంగా తిరుగుతూ, కిటికీలోంచి బైటికి చూస్తూ 'నేనెలాగా వున్నాను బావగారు...' ఏడిపించాలని అన్నది రాధ.

'నువ్వా?! నీకేం...'

'అంతా అబద్ధం!!—'

ఆడమనసులు...

'నిజం రాధా. నేను కవిని కానుగాని... లేకపోతే నీ అందంమీద కావ్యం వ్రాసి ఇచ్చేవాడిని...'

'చాలు బావా!...చాలు!!'

'ఏం?—?'

'మరేం లేదు. నన్ను అనవసరంగా పొగడి మునగచెట్టు ఎక్కిస్తున్నారు. ఈ మాటలు అక్కవింటే నిన్ను పిచ్చాసుపత్రికి పంపుతుంది...'

'నిన్ను చూస్తూ...నీతో మాట్లాడుతుంటే నాకు నిజంగా పిచ్చెక్కుతోంది...'

'అయ్యో కవిగారూ!—మా బావగారూ!! మీరు అనవసరంగా భావలహరిలో తేలి మా ప్రాణం తియ్యకండి. సాయంత్రం మనమంతా కలిసి వరల్డ్ ఫేర్ చూసేందుకెళ్ళాలి. అది చెబ్దామనే వచ్చాను. ఇక వెడతా...' వెనక్కు తిరిగి వెళ్ళిపోయింది రాధ

సూర్యం నెత్తురు వుడికి పోయింది.

రాధ భుజాలను వెనకనుండి పొదివి పట్టుకుని బలంగా తనకేసి తిప్పుకున్నాడు.

బిత్తరపోయింది రాధ

రాధ ముఖంలోకి చూడలేకపోయాడు సూర్యం.

'నేను అందరిలాంటి మనిషిని కాదా బావా?...మంచి మనసుతో స్వతంత్రంగా నీతో చొరవగా వుంటున్నంతమాత్రాన రాధ పసిహృదయాన్ని మసి చేస్తావా?—నీ పశుత్వానికి బలి చేస్తావా?—నన్ను ఆనందించు బావా...కాదు...కాదు...నీ అమానుష చర్యలకు నన్ను బలితీసుకో...' అని ఇంకా ఏవేవో భావాలు రాధ చూపుల్లో నిండిన కన్నీటిలో చూడగలిగేడు సూర్యం.

సూర్యం చేతులు నరికినట్లనిపించింది.

అప్రయత్నంగా రాధ భుజాలమీద వున్న రెండుచేతులు విడిపోయినయి—

గబగబా వెళ్ళిపోయింది రాధ

తన బలహీనతకు తనను తాను తిట్టుకున్నాడు

ఈ విషయం అరుణకు తెలిస్తే?

మళ్ళీ తన పాపిష్టిముఖాన్ని రాధకేవిధంగా చూపించగలడు?—మామూలు మనిషిలా రాధ తనతో మళ్ళీ మాట్లాడుతుందా?—

ఆలోచన్లతో తల బ్రద్దలవుతోంది. సిగరెట్ వెలిగించాడు

'వరల్డు ఫేరు' చూసేందుకు బైటికి బయల్దేరే ప్రయత్నంలోవున్న సూర్యం గదిలో డ్రస్ చేసికుంటున్నాడు

కాఫీ కప్పుతో గదిలోకొచ్చింది రాధ.

'త్వరగా తయారవండి బావగారూ అబ్బ...మీరు ఆడవారికంటే మరీ ఆలస్యం!!' కాఫీ అందిస్తూ అంది.

తలెత్తి రాధ ముఖంలోకి చూడలేకపోయాడు. తప్పుచేసిన వాడిలా ఫీలవుతూ సిగ్గుపడుతున్నాడు.

'రాధా...నన్ను క్షమిస్తావా?...' హీనస్వరంలో గొణిగేడు కాఫీకప్పు చేతిలోకి తీసుకుని యెటో చూస్తూ...

'ఛ!... అదేం మాటలు...నువ్వు మంచి మనిషివి బావా...' అనేసి నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయింది.

'ఎంత మంచి మనసు రాధా నీది...' అనుకున్నాడు సూర్యం.

సూర్యం, అరుణ, రాధ ముగ్గురూ 'ఫేర్ గ్రౌండ్సు'కు ఐదుగంటలయ్యేసరికి చేరుకున్నారు.

పుట్టబోయే పాపకోసం ఆట వస్తువులు కొన్నాడు సూర్యం. అరుణ మంచి చీర ఖరీదు చేసింది. రాధ కొత్తమోడలు హైహీలు షూ కొన్నది.

అలా అలా నడుచుకుంటూ చీకటి పడే

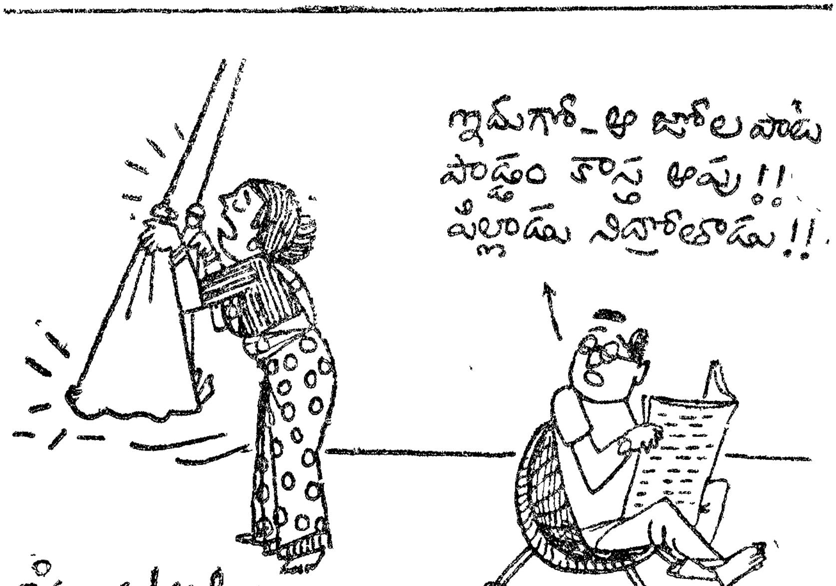

'రికి 'జయింట్ వీల్' తొంగిలి రొట్నిల' దగ్గరకొచ్చారు.

దీపాలు వెలిగాయి — రకరకాల దీప కాంతులతో ప్రదేశమంతా భూతల స్వర్గంలా వుంది.

'అరుణా! రంగులరాట్నం యెక్కు దామా?—' అడిగేడు సూర్యం.

'అమ్మో!... కళ్ళు తిరుగుతయ్...నాకు భయం బాబూ!!—'

'రాధా!...మరి నువ్వో?—'

'నే రెడీ!—'

రాధా సూర్యం ఇద్దరూ ఒకే తొట్టిలో కూర్చున్నారు. వీల్ తిరగ నారంభించింది.

ఒక రౌండు పైకివెళ్ళి క్రిందకొచ్చే సరికి భూమి తల్లక్రిందులుగా తిరుగు తున్నట్లనిపించింది. అంత ఎత్తుకు వెడు తుంటే రాకెట్లో కూర్చుని చంద్రమండ లంలోకి వెడుతున్నట్లన్పించింది.

రాధకు భయం వేయటంతో కళ్ళు రెండూ గట్టిగా మూసుకుని సూర్యం వడిలో తల పెట్టుకుంది.

రాధ పసితనానికి, అమాయకత్వానికి నవ్వుకున్నాడు సూర్యం.

మూడురౌండ్లు అయ్యాక ఇద్దరూ క్రిందికి దిగేరు.

'అక్కా...అందులో కూర్చుని అలా పైకి వెళ్ళి క్రిందకు వస్తుంటే యెంత హాయిగా వుందనుకున్నావు... నువ్వూ ఒకసారి ఎక్కి చూడవూ?...'

'వద్దులే రాధా! మీరు తిరిగొచ్చేరుగా... చాలు!! ఇక వెడదాం పదండి!!—' అరుణ సమాధానం చురుకుగా వుంది.

'పోవ్వే రాధా! మీ అక్క యెప్పుడూ అంతే!!—'

'అప్పుడే ఇంటికా ... ఇంకా చూడాల్సిన వెన్నో వున్నాయి!! మనం సగమైనా చూడ లేదు...'

'వేనిక - పడవలేను. అలసటగా వుందమ్మా!!—'

'అక్కా! నువ్విక్కడే వుండు. నేనూ బావా పక్కసారి అన్నీ చూసి వస్తాం...!'

కాదన్లేక పోయింది అరుణ.

అరుణ అడ మనసులో విచిత్రమైన ఆలోచన్లు అల్లుకున్నాయి?!— రాధ ధోరణి, ప్రవర్తన, అర్థం కాకుండా వుంది. ఒక్కో సారి మనసుకు బాధనిపిస్తున్నప్పటికీ పరువ్వ కోక తప్పటంలేదు. ఏమిటీ స్వతంత్రం?— యెదుటే భర్తతో?...ఛ! ఛ!! రాధ మీద పెళ్ళిగాని ఆడపిల్ల ... ఎంత చదువు, అనవసరమైన అభాండం వేసి మరోవిధంగా సంస్కారం వుంటే మాత్రం...తన కళ్ళు అపార్థం చేసుకోవటం తప్పుగా తోచింది.

స్పష్టంగా విని ఆనందించుటకు

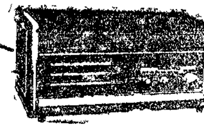

మాడల్ MEI-18
3 బ్యాండ్, ఆల్‌వరల్డ్ టేబిల్ ట్రాన్‌సిస్టర్
6 ట్రాన్సిస్టర్లు 1డయోడ్-స్పీకర్ 6" శక్తి వంతమైన మాగ్నెటుతో-చెక్కతో కాబి నెట్
సైజు 1.5" × 8" × 9" 9V-6 సెల్సు -950 ఎవరెడీ లేక ... సమానము.

Akash

మిక్కిలి తక్కువ ధరలో
ట్రాన్సిస్టర్లు
మరియు
రేడియోలు

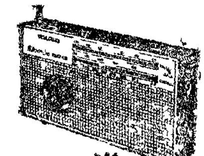

మాడల్ MEI-
3 బ్యాండ్, ఆల్ వరల్డ్, 7 ట్రాన్సిస్టర్స్ ఒక డయోడ్, సైజు 21X12X5 cms బరువు 1 కేజి. పనిచేయుటకై 6V-4 సెల్సు-950 ఎవరెడీ లేక దానికి సమానం. లెదర్ సగిషీగల పెట్టె.

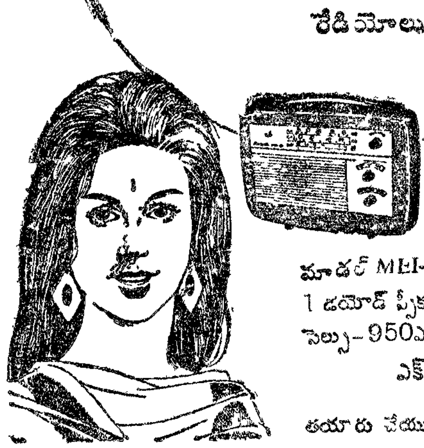

మాడల్ MEI-19 3 బ్యాండ్స్ ఆల్ వరల్డ్, 7 ట్రాన్సిస్టర్స్-1 డయోడ్ స్పీకర్4" బలమైన మాగ్నెట్-పనిచేయుటకై 6V-4 సెల్సు-950ఎవరెడీ,దానికిసమానం 10.5"X7.5"X3".

ఎక్సైజు సుంకము పూర్తిగా లేనివి.

తయారు చేయువారు:
మధు ఎలక్ట్రానిక్స్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి., 67-డి, కమలా నగర్, ఢిల్లీ-7.

ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:
మెసర్స్: జ్యోతి ట్రేడింగ్ కంపెనీ, బేగంబజారు, హైదరాబాద్-12.

ఆంధ్రప్రదేశ్ డీలర్లు:
దాస్&కంపెనీ 15-ఎ గాంధీ పార్కురోడ్, గుంటూరు; రాజకమల్ ట్రేడింగ్ కంపెనీ, గాంధీచౌక్, తెనాలి; జనరల్ ట్రేడర్స్, మెయిన్‌రోడ్, నరసారావుపేట; శ్రీ వెంకటేశ్వర రేడియో నిలయం, స్టేషన్‌రోడ్, చీరాల, వాబిలిశెట్టి ఆదినారాయణమూర్తి&సన్సు, భీమవరం; విజయ్ ఎలక్ట్రికల్స్, 36-20-21, గంటలమ్మ దేవాలయంవీధి, రాజమండ్రి, కోహినూరు ట్రేడింగ్ కంపెనీ ఆర్యావర్తం&కాకినాడ, మూర్తి రేడియో హౌస్, మార్కెట్ వీధి, చిత్తూరు; కందస్వామి ఎం. 22, జవహర్‌లాల్‌వీధి, పాండిచ్చేరి; శ్రీ బాలాజీ రేడియో హౌస్, 10/362 సుభాష్‌రోడ్, అనంతపూరు; రామకృష్ణ రేడియో&ఎలెక్ట్రికల్స్, 17-2, మునిసిపల్ హాస్పిటల్‌రోడ్, కర్నూలు; నాలియా ఎలెక్ట్రికల్స్, 15-2-33, గౌలిగూడచమన్, హైదరాబాద్; శ్రావణి ట్రేడర్స్, హుజూర్‌నగర్; శ్రావణి ట్రేడర్స్, మిరియాలగూడ; శ్రీ అరవింద్ ఏజెన్సీస్, ప్రొద్దుటూరు; దావూద్ వాచ్ కంపెనీ, బేతంచర్ల; రాఘవ ఎలెక్ట్రికల్స్, కళ్యాణదుర్గ్; శ్రీ వీరభద్రస్వామి ట్రేడింగ్ కంపెనీ, ఉరవకొండ; రఖోడ్ బదర్సు, మంచిరియల్; ఎం. వి. భద్రయ్య & కంపెనీ, గవర్నరుపేట, విజయవాడ-2.

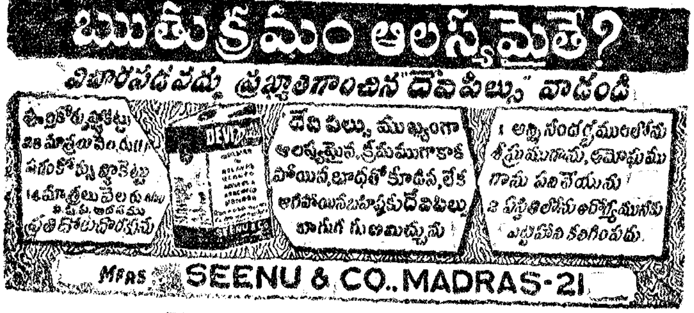

Advt. Permitted under G.O. MS. No. 1121

ఆడమనసులు...

ఇంకా ఎన్నో ఆలోచన్లు క్రుంగ దీస్తున్నాయి—

సూర్యం, రాధా నవ్వుకుంటూ వచ్చారు.

'మాడటమంతా ఐనట్లేనా? ఇంకేమైన మిగిలి వుందా??.' అరుణ మాటల్లో ఎత్తిపొడుపు, కోపం, విసుగు, బాధ ఇంకా యెన్నో అర్థాలు ధ్వనించి నట్లు సూర్యం అర్థం చేసుకోగలిగాడు.

'అట్లా వున్నావేం అరూ?— వంట్లో బాగోలేదా?—' మాట మారుస్తూ పరామర్శగా అడిగేడు సూర్యం.

'మీకెంతకీ ముందు చూపేగాని ... వెనకాలోచన లేదు. ఇవతల మనుష్యులు ఛస్తున్నారని కూడా అర్థంకాదు...'

'ఏంటక్కా?—ఏమైంది??—' రాధకేమి అర్థం కాలేదు.

'పద్లే అరూ ... ఇక ఇంటికెడదాం పద!!—' సమాధాన పర్చాడు సూర్యం.

ముగ్గురూ ఇల్లు చేరుకునేసరికి పది గంటలు దాటింది.

భోజనంచేసి గదిలో మేడమీద పడుకుని సిగరెట్ వెలిగించాడు సూర్యం.

అరుణ ముఖంలో రంగులు మారటం, మనిషి విసుగ్గా, విసురుగా వుండటం గమనిస్తూనే వున్నాడు.

'కోపంగా వున్నావేం అరూ ?—'

ముఖం పక్కకు తిప్పుకుంది.

'అరూ !—యెందుకట్లా వున్నావ్?!'—

'ఎందుకా?—మీరు చేస్తున్న పన్లకు!!—' విసురుగా అంది.

'ఏమిటి నువ్వనేది ?—'

'ఏమిటా ?!—పెళ్ళిగాని ఆడపిల్ల దానికెట్లాగూ తెలీదు...మీరైనా కాస్త వెనక ముందు ఆలోచించక్కర్లేదూ ??—'

'నీకేమైనా మతిపోయిందా ?—?'

'పరదాలకు, సరసాలకూ అంతూ పొంతూ వుండద్దూ. రాధ అవుపించేసరికి మీ కళ్ళు కుట్టాయి. మిమ్మల్ని మీరు మర్చిపోయారు.—మొన్న సినిమాహాల్లో మీ భాగవతం నేను చూడలే దనుకున్నారు. ఇందాక మటుకు ఇందాక ఇద్దరూ రంగులరాట్నం పంకతో ఒకే తొట్లో కూర్చోటం!... మీ హడిలో అది తలవాల్చటం!...అవ్వ!! ఇవతల నే నున్నానని

కూడా లెక్కలేదు.—'

'ఏమిటా మాటలు అరూ. యెందు కలా రాధను ఆడిపోసుకుంటావ్ ? —'

'ఏం పాపం ? ... దానికి వత్తాసొస్తున్నారా ! !...'

'అర్థంలేని స్వార్థంలో నువ్వనే మాటలు రాధ వింటే ... ఆ అమాయక హృదయం యెంత బాధపడ్తుందో తెలుసా ?...'

'నిజం అంటే బాధ దేనికి...'

'ఛీ ! ! నువ్వు ఆడదానివి కాదూ ?!— పాటి ఆడపిల్ల సహృదయాన్ని అర్థం చేసుకోలేని నువ్వు మనిషివి కాదు ... నీకు తెలీదు అరూ...రాధకు వయస్సు పెరిగిందే గాని మనసు పెరగలేదు ఆలోచన్లు పెరగ లేదు రాధ ఇంకా నా దృష్టిలో చిన్నపిల్లే ! అంచేతనే యెంతో అమాయకంగా, అప్యాయంగా పసిపిల్లలా ప్రవర్తిస్తోంది — నువ్వు చెప్పినవన్నీ నిజమే !— కానీ అలా చేయటం వెనకాల రాధకు యెలాంటి దురుద్దేశ్యం గాని, దురాలోచన గాని లేదు.— మనిషినే గాని రాధ మనసును ఆడదానివై యుండికూడా నువ్వు అర్థం చేసుకోలేక పోయావ్...'

'మీ రూరుకోండి నా కంతా తెలుసు మిమ్మల్ని చూచిన క్షణం నుండీ అది కళ్లల్లో నిప్పులు పోసుకుంటూనే వుంది.— అదే నా స్వంతచెల్లె లైతే ..'

'తప్పు !...అరణా...అమాయకు రాలిపై అభాండంవేసి వెళ్లిపోవటం మనకు మంచిది గాదు అరూ...'

అంతవరకూ తలుపు ప్రక్కనేవుండి సంభాషణ వింటున్న రాధ లోపలికొచ్చి 'క్షమించక్కా ! నేనే నీ లోబుట్టువునై వుంటే కొట్టి కసితీర్చుకునే దానివి — ఇప్పుడుమాత్రం ఏం తక్కువ ... అయినా తప్పంతా నాది. ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఒక వూళ్లోవుండి ఒక క్లాసులోనే చదువుకున్న మనిద్దరిమధ్యా ఇంతటి మమకారం దేనికుండాలి?! అంతా నా పిచ్చి' నా తెలివి తక్కువ తనం!! యెంతో ప్రేమతో నిన్ను రమ్మని ఆహ్వానించాను నీ హృదయం గాయపర్చి పంపుతున్నాను — ఇప్పుడు తెలుసుకో గలిగేను...నన్ను మనస్ఫూర్తిగా క్షమించు అక్కా...' అనేసి రివ్వున మేడ మెట్లుదిగి వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ వెళ్లిపోయింది. ●

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

1968 దీపావళి కథల పోటీ

ఎప్పటివలెనే ఈ సంవత్సరం కూడా 'ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక దీపావళి కథల పోటీ' నిర్వహించబోతున్నదని తెలపటానికి సంతోషిస్తున్నాము. రచయితలందరూ ఎప్పటి వలెనే మాతో సహకరించి ఈ పోటీని జయప్రదం చేస్తారని ఆశిస్తున్నాము.

మొదటి బహుమతి రు. 2100

రెండవ బహుమతి రు. 1500

మూడవ బహుమతి రు. 500

నిబంధనలు

1. కథలు స్వంత రచనలై ఉండాలి. ప్రతి కథతోనూ రచయిత అది తన స్వంత రచనే నని, దేనికీ అనువాదంకానీ, అనుసరణకాని కాదని హామీరాసి పంపాలి ఈ హామీలు వేరే కాగితం మీద కాకుండా కథ వ్రాతప్రతి మీదనే రాసి ఉండాలి.

2. కథలు తెలుగువారి జీవితానికి సంబంధించి ఉండాలి.

3. వ్రాతప్రతి మీద "దీపావళి కథలపోటీకి" అని స్పష్టంగా రాయాలి. కాగితానికి ఒక పైపు మాత్రమే సిరాతో రాయాలి. రచయితపేరు, పూర్తి చిరునామా కూడా వ్రాతప్రతి మీద స్పష్టంగా రాయాలి. రచనలు 12 అరఠావు (ఎక్సర్సయిజు నోట్‌బుక్ పేజీకి రెండు రెట్లు) పేజీలకు మించరాదు.

4. కవరుమీద "దీపావళి కథల పోటీకి" అని స్పష్టంగా రాయాలి. పోటీకి రచనలు 'సంపాదకుడు, ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక, 7, తంబుచెట్టిస్ట్రీట్, మద్రాసు—1'కి పంపాలి.

5. పోటీ గడువు తేదీ 14—8—68. ఆ తర్వాత మా కార్యాలయానికి చేరిన కథలని మామూలుగా ప్రచురణకి పరిశీలిస్తాము.

6. పోటీలో బహుమతి పొందిన కథలని 'దీపావళి ప్రత్యేక సంచికగా' వెలువడే 25—10—68 తేదీ కల ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో ప్రచురిస్తాము.

7. పోటీ తుది నిర్ణయం ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక సంపాదకుడిదే. ఈ విషయమై ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలూ జరపడానికి వీలులేదు.

8. వ్రాతప్రతులని ఎటువంటి సందర్భంలోనూ తిప్పి పంపడానికి సాధ్యం కాదు. పోటీలో పాల్గొనేవారు తమ రచనలతో తపాలా బిళ్లలు అతికించిన స్వంత చిరునామాకల కవర్లు పంప నవసరం లేదు.

9. పోటీలో బహుమతి పొందక మామూలుగా ప్రచురణకి స్వీకరించిన కథల రచయితలకి ఆ విషయం ప్రచురించే ముందు తెలుపుతాము.